

имъ братъ встаналъ при баща имъ, а дрѣгитъ оумрѣлъ. Тогѣва Іѡсифъ повелѣлъ едномѣ ѿ тѣхъ да ѣди на бащинатъ си домъ, и да доведе млáдыатъ братъ, за да сѧ оувѣрва, пригледáчи ли сѧ, илѣ нѣ. Като чѣли тѣи тѣѣзи хораты, рѣкли между себе си по своатъ си азыкъ, тѣѣзи нѣща сѧ случаватъ намъ, заради дѣто смы погвѣили брата си Іѡсифа. Ѫ тѣѣзи и ѿ дрѣги такива хораты тѣхъни повѣили сѧ слзи на Очѣти Іѡсифовы, и требовало да сѧ поведе ѿ тѣхъ. Найсетни Сѹмеѡнъ былъ встаненъ подзстража, (караѣлъ) а на дрѣгити деватьтѣхъ братьѧ позволено было да сѧ заварнатъ оудомáси. Послѣ когáто си ѡишлѣ, катò начѣнали да испразнатъ житото, ѣзъ чвѣалитѣ, то намѣрилъ сѣки своити парѣ въ чвѣалатъ си своѣ, дѣто ги бѣха платѣли за житото. Защо Іѡсифъ былъ повелѣлъ да оугѣдатъ въ чвѣалатъ на сѣкигѡ и парѣти, дѣто ги былъ платѣлъ за пшеницата. Яла това нѣщо многѡ оуплашило и синовеѣти и бащаѣта. Напоконъ когáто тваршили сѣчката тѧ

т. 51.

т. 52.

т. 53.

т. 54.

т. 55.

т. 56.

т. 57.

т. 58.

т. 59.

т. 60.